

Lugemine.

Kalewipoeg.

I.

Kalewipoeg oli üks vägerv Eestlaste kuningas eht wanem, kes veel sel ajal elas, kui ritred eht möisnikud meie maale asusid, ja tegi neile sagedaste palju hirmu, palavat ja wörinat taha.

Saadjärve juures Tartu linna lähedal pidasta kord oma kahe wanema wennaga wöidukatset, kes neist kuningaks pidi sama. Nenad hakkasid suuri raud kiwi üle seitsme wersta laia järive viskama. Wanem wend suudis oma kiwi aga funni poole järveni viissata; kiwi kukkus järive, kus see veel praegu näha olla. Ja see pärast pidi iga üks, kes siis üle järive sõitis, üks raha tükk sisje viskama, kui önnelikult seal üle tahtis minna eht tulla. Teine wend viskas oma kiwi, mis funni kümme sammu Tartu poole järive ääre wette kukkus. Noorem wend aga viskas

oma raud kiwi mitu sada sammu kauguse üle järive. Sell' kombel eli noorem wend, nagu ka Wana Kalew jo ete kuulutand, kuningaks saanud.

Kui wöerad selle maale ähwardasidurad turja ja paha teha, läks Kalewipoeg läbi Peipse järive, seal poolt äärest laudu tooma, et üht kindlat linna ehitada. 12 tosinat suuri sae laudu mehel turja peale laetud, tuli ta läbi Peipse järive önnelikult tagasi, ehk küll üks lauju ja Ulatökinist, selle juuksed üles poole püsti kui ladaka pöesas, pää otsas nagu pöpppe sari, oma suure lait suu ja punnis lõngadega laenete sisse puhus, mis kui mäed üles tormasidurad, nönda et need Kalewipoale funni niuden läksides läksidurad. Siis pahandas vägerv mees, tömbas mõega tuppeli, seda hirmfa näuga nöida kariotama; see aga näitas oma taldu ja pani plehku. Kalew puhkas siis wäsimusest ühe mäe kingu peal, mis selle nime al „Kalewipoea säng“ tunnakse. Seal uinus ta magama, ta suur mõek pahema külle peale pandud. Kui ta noorokas, et mäed waasta fölasid, pöeras soola-puhuja eht-nöid tagasi ja warastas ta mõega ära, kui wanamees raskeste magas, mis ta aga lauimisega tösta wöis. Ta wedas seda mõeka eneje taga Ichinal ära, ja et see väga raske oli, kukkus ta käest ühte jöle,